

Utváření dobrého svědomí

Jeden z motivů pro dětské kázání podle W. Hoffmanna:

(kněz má v ruce žlutou a červenou kartu) Když při fotbale ukáže rozhodčí žlutou kartu, co se vlastně stalo?... A když ukáže červenou kartu?

Rozhodčí se musí umět v okamžiku rozhodnout, jakou kartu má ukázat (málokdy se ptá čárových rozhodčích), proto jeho rozhodnutí není vždy správné.

Nyní si zahrajte na rozhodčí a v „případech“, které vám představím, rozhodněte: žlutá nebo červená?

1. Maminka se hněvá, že jí nikdo nechce pomoci. Ty se rozlobíš. Potom vejdeš do svého pokoje a zbiješ svého bratra, protože ti zničil fixy.

2. Nešel nikdy na mši svatou a během ní psal domácí úkoly.

3. Gabriela se během tří týdnů nezúčastňovala nedělních mší svatých: důležitější byl pro ni sport a spánek. Když se mše opět zúčastnila a některé děti přistoupily ke svatému přijímání, bez okolků se k nim připojila.

4. Honzík si neudělal domácí úkoly, protože mu byla přednější televize. Učitelé řekli: „Zapomněl jsem!“ Když mu pan učitel vyčítal lenost, Honzík se hrozně rozčílil.

ilustrační foto, zdroj: internet

5. Otec v autě hodně nadává na hlupáka před ním, který za volantem „spí“ a nejezdí dostatečně rychle. Na dálnici nenechá předjet auto, které jede rychleji.

Nakonec: Jestli někomu v kostele ukážeme červenou kartu, neznamená to, že ho chceme vyloučit ze společenství věřících a trvale vyloučit z „místa aktivních Ježíšových následovatelů“. Ve svátosti dostává opět šanci vrátit se.

Čtení: 1 Kor 9,24–26 (běžte tak, abyste dosáhli věnců vítězství).

Přeložil a připravil P. P. Dujka

Doping a etika

Dopingové skandály poslední doby, především dopingová aféra cyklisty Landise na nejslavnějším cyklistickém závodě Tour de France, ukazují nehledě na skutečné rozměry z problematiky dopingů zásadní téma etiky: Proč není správné, dokonce i z pohledu etiky nepřijatelné, zvýšit výkonnost lidského těla použitím zakázaných látek nebo metod (např. krevní doping)? Proč je doping nezodpovědný, a tedy v každém případě je nutné ho odmítnout?

Optimalizovat základní zásobování potravou a tekutinami je při sportování nezbytné. Zdravý životní styl se střídáním sportovní činnosti a klidu je také nutný, aby sportovec měl šanci na úspěch. Co se týká požívání dalších látek, existují – pokud se nejedná o látky nutné pro terapii – objemné katalogy, kde je detailně popsáno, co je a není povoleno.

Běžte tak, abyste dosáhli věnců vítězství

Jedním z nejzávažnějších dopingových případů poslední doby byl případ Floyd Landise na Tour de France

Základní myšlenkou přitom je vyloučit zvyšování výkonnosti pomocí prostředků a postupů, které jednotlivci nebo skupině poskytují v zápase nebo soutěži nespravedlivé výhody. K obejití těchto překážek se člověk často pohybuje na hraně povoleného. V tichosti nebo dokonce se souhlasem aktérů jsou používány prostředky, které spadají do kategorie „doping“. Důkaz pro jejich ilegalitu je také to, že jejich uživatelé o nich nechtějí ani moc mluvit.

V systematickém nebo příležitostném dopingů se ukazuje nesportovní duch, který naprosto odporuje duchu fair-play. Jednotlivý sportovec nebo družstvo chce získat výhodu pomocí nepovoleného používání prostředků a metod, které jsou skryty před protivníky i sportovními rozhodčími. Takovéto výhody zpochybňují rovnováhu spravedlivého zápasu. Přímou řečeno se ne-

jedná o nic jiného než předstírání falešných výkonů, tedy o podvod, často spojený i s materiálními výhodami.

Pokud by byl doping povolený, každá sportovní činnost by ztratila svůj smysl fairového měření sil. Kromě toho existuje v mnoha případech riziko vážného poškození zdraví. I z tohoto důvodu se z etického hlediska zdá být nutné stále nově bojovat proti dopingů a pokud je to nutné použít vedle přísných pravidel, kontrol, sankcí a opatření sportovního charakteru (diskvalifikace, zákaz činnosti) také zákonná, nebo dokonce trestně právní opatření.

Ta by se měla vztahovat nejen na skutečné užívání, ale také na pokus o použití zakázaných látek a metod a v určitých případech i na pouhé vlastnictví dopingových látek. To se nemusí týkat jen sportovců, ale i funkcionářů či lékařů. Pod vedením MOV je třeba se pokusit o sjednocení platných standardů.

Každý, komu záleží na fairivosti sportovního boje, musí mít zájem na omezení těchto praktik. Především platí, že je nutné udržet myšlenku fair-play, popřípadě tuto myšlenku ve sportu znovu oživit a prezentovat. Diváci a média mohou nebo dokonce musejí spolupracovat. Křesťanská víra může zvláštním způsobem přispět k tomu, aby byl znovu oživen duch fair-play. Protože, „kdo se účastní závodu, obdrží vítěznou cenu, jen když bojuje podle pravidel“. (2 Tim 2,5). Kromě toho bychom měli toužit nejen po pozemské vítězné ceně, ale především po nebeské ceně pro vítěze (viz. 1 Kor 9,24), abychom jí jednou dostali od Boha.

*ThDr. Josef Spindelböck
je docentem etiky na filozoficko-teologické vysoké škole St. Pölten a hostujícím profesorem na teologickém institutu v Gatingu*

Nejedná o nic jiného než předstírání falešných výkonů